

Мач кнеза Стефана, Драган Лакићевић
Јунаштвом до победе

Ова књига је веома поучна, зато сматрам да би сваком користила за забаву и учење о мање познатим детаљима српске историје. Постоји много веровања због којих су се плашили српски становници након смрти кнеза Стефана Немањића.

Све почиње од чудне смрти мајке дечака по имену Миоша који почиње да живи од милостиње и крвничког рада. Он тада упознаје хајдуке, борце који су се борили за тадашњу Србију против Турака. Међу њима најпознатији био је Зеко, десна рука харамбаше Вука. Миоша бива задужен да поврати древни мач кнеза Стефана који је Османага украо, оскрнавивши кнежев гроб. Сажаливши се на Миошу, Османага несвестан опасности, примио га је на двор. Верујем да је Миоши требало много прибраности и размишљања док није одлучио да и даље остане уз свој народ и избегне најезду похлепе за моћи.

У роману се помиње и мистериозни старац Бели, најпознатији лик из тадашњих дечијих прича. Причало се да је он у друштву са ђаволом. Увек је успевао на неки чаробан начин да поврати све што би му Турци одузели. На крају се испоставило да је Бели, уствари, био Зеко. Према легенди Зеко живи триста година. У току романа тајна бесмртног Зеке се открива па је његову титулу морао да преузме Миошин друг Добрија који се показао веома храбар у враћању мача. Огњен, Периша, њихов харамбаша Вук и осталих десетак хајдука приказани су са надприродном снагом, способни да дижу чак и стене.

Један од хајдука, Јован гуслар, испричао је причу о харамбаши Вуку. У причи је Османага нападао села као страшна олуја. У једном селу налетео је на Вука са унуком. Турци су га сустигли и оборили. Рањеног и крвавог нашао га је Зеко и излечио. Вукову унуку је одгајао Османага и дао јој име Мерима. Мерима је тешка срца издала онога ко ју је одгајао и украо мач. Мач је на крају враћен Србији, а Миоша је постао харамбаша. Османага је описан као кукавица и доказивач тако да су га те особине и уништиле.

Мислим да су и сви остали ликови у овој књизи имали снажан утицај на догађаје и да су и они допринели да ова истинита историјска авантура буде упамћена и будућим генерацијама. Проучавањем прошлости, планирамо будућност.